

Origami

likovno uprizoritvena študija

Koncept in koreografija: Andreja Rauch Podrzavnik
Oblikovanje prostora: Peter Rauch
Oblikovanje svetlobe: Jaka Šimenc
Oblikovanje giba: Katja Legin, Bojana Robinson, Andreja Rauch Podrzavnik
Glasba: Josip Maršič
Soustvarjanje in izvedba: Katja Legin, Bojana Robinson, Andreja Rauch Podrzavnik, Peter Rauch, Jaka Šimenc in Josip Maršič
Fotografija: Peter Rauch, Nada Žgank, Tomo Brejc
Produkcija: Federacija
Koprodukcija: Bunker, DUM društvo umetnikov
Finančna podpora: Mestna občina Ljubljana – oddelek za kulturo
Zahvale: Mateja Bučar, Mojca Jug, Martin Podrzavnik, ekipa Bunker, Matej Bizovičar, Alja Lobnik, Matej Stupica, Emina Djukić

Projekt Origami uporabi procesnost vzpostavljanja/nastajanja likovne situacije v uprizoritvenem kontekstu, zato je format dogodka poimenovan likovno uprizoritvena študija. S soočanjem gibanja teles, materiala in prostora, Origami stremi k uprizoritvi, v kateri šest akterjev, s svojimi akcijami ter koordinacijo svojih poti gradi in modulira izbrano materijo; jo razgrne, prepogiba, preobrača, guba, vpne in razpira. Trajanje in procesualnost posamezne faze spreminjajoče se skulpture ponuja preprosto, a izmuzljivo metaforo - vse se spreminja in modulira, nič ni stalno, pa vendar ima v svojem fluxu tudi majhne mikro obstanke, ki ponudijo izhodišče za naslednjo modulacijo. Trajanje je neposredno povezano z gibanjem snovi; trajanje vzpostavljanja površine, prepogibanja, lepljenja, oblikovanja. Koreografijo preobražajo v teren za vznik likovnih situacij, saj je gibanje teles, v tej študiji, v prvi vrsti v funkcionalni vlogi prepogibanja površine, pri čemer se ohranja določena 'ranljivost', živost in odprtost odrske situacije. Na drugi strani se vzpostavlja koreografija, ki se od te akcije odlepi, postane avtonomna partitura preko relacije poetike telesa s prostorom in zvokom. Gibanje teles, materialov, svetlobe in zvoka, vstopa v raznovrstne asociativne tvorbe, s čimer nagovarja imaginacijo gledalcev in ponudi prostor za asociativno nizanje impulzov.

Andreja Rauch Podrzavnik je koreografinja in pedagoginja, avtorica uprizoritvenih, raziskovalnih in izobraževalnih projektov. Ples pojmuje kot način obnašanja in obenem kot prostorsko vizualni potencial in v tem raziskuje smeri ter možnosti, ki jih gib in ples nudita za različne kontekste. Z vpraševanjem, kako misliti in prakticirati umetnost v danem kontekstu, preverja aktualnost struktur in formatov svojega delovanja. S tega gledišča je kot plesna ustvarjalka na robu definicije plesa in ravno ta rob je tisti, ki jo privlači in ji omogoča realiziranje idej, navdihov. V svojih projektih sodeluje z glasbeniki, igralci, pevci, oblikovalci in plesalci. Izobraževala se je na London Contemporary Dance School, kjer je prejela naziv Master of Arts, izpopolnjevala med drugim tudi na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Plesno kompozicijo in improvizacijo poučuje na SVŠGUGL ter na delavnicah po Sloveniji in v tujini. Občasno predava na Akademiji za ples. Leta 2009 je soustanovila Zavod Federacija in je aktivna članica kolektiva Federacija. Za svoje delo je prejela več nagrad: nagrado revije Dance Europe, Critics' choice (2003), Povodni mož (2004) ter nagrado strokovne žirije festivala Gibanica (2007), nagrado Ksenije Hribar v kategoriji koreograf/avtor (2015), kot članica kolektiva Federacija je prejela Plaketo Mete Vidmar (2014), Župančičevo nagrado (2021) ter nagrado Ksenije Hribar v kategoriji koreograf/avtor (2021).

Jaka Šimenc je eden najeminentnejših oblikovalcev svetlobe na slovenski gledališki in sodobnoplesni sceni. Kot mojster svetlobe in tudi scenograf je sodeloval z mnogimi avtorji – vizualnimi umetniki, režiserji, koreografi in umetniškimi skupinami. Kot avtor raziskuje različne oblike gledališča, kot sta gledališče brez igralca in sonorično gledališče, katerega soustanovitelj je. Njegovo delo odlikujeta izvirnost in inventivnost, s čimer je pripomogel k afirmaciji svetlobnega oblikovanja na Slovenskem kot samostojne umetniške prakse. Pripravlja tudi samostojne projekte in sodeluje pri pripravi razstav, festivalov, instalacij, koncertov. Avtorski tandem Jaka Šimenc in Aleš Mustar je skupaj s Samom, Juretom Vlahovičem in Nejcem Sajetom leta 2005 navrgel odrski izdelek 16 obratov, septembra 2013 pa je Šimenc s soavtorji, Barbaro Bulatović in Alešem Mustarjem, predstavil tudi projekt Feng šus v gledališču brez igralca, ki se spogleduje s praksami gledališča objektov. Kot zadnje izmed avtorskih projektov je uprizoril otroško svetlobno predstavo Mavrica, ki je bila premierno uprizorjena septembra 2015. Značilnost njegovih avtorskih projektov je suspenz igralske prezenca in raziskovanje izraznih možnosti podpornih elementov v gledališču.

Peter Rauch je fotograf, arhitekt in predavatelj. V ustvarjalni praksi secira materijo grajenih objektov in vztraja v nasprotju dokumenta in konstrukcije. Na področju teorije raziskuje vznik mišljenja, v konstituciji objekta in vprašanje preloma v poljih umetnosti, znanosti in politike. Študij je zaključil na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani in na Central Saint Martins College of Art and Design v Londonu. Predava na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, kjer tudi vodi Katedro za fotografijo. Je soustanovitelj skupnostnega produkcijskega prostora Kela v Ljubljani.

Katja Legin deluje v polju uprizoritvenih umetnosti predvsem kot performerka/plesalka in avtorica, vendar je v različnih kreativnih procesih sodelovala v zelo različnih vlogah – kot dramaturginja, koreografinja, zunanje oko, mentorica, pedagoginja, piska, kuratorica. Vrsto let se je posvečala vprašanju performativnih kvalitet, nato temi in praksi improvizacije, trenutno jo zanima snovanje/kompozicija odrskega dela kot dogodka, ki se zgodi (še) v prisotnosti vseh vpletenih (performerjev in gledalcev). Leta 2017 je prejela Nagrado Ksenija Hribar (posebna nagrada žirije) za svoje delo kot performerka, za knjigo Dvojnosti in za delo v No!training Lab. Z gledališkim režiserjem Tomijem Janežičem vodita Ustvarjalni center Krušče za umetniško raziskavo, kreacijo, rezidenco in edukacijo. Center kot prostor srečevanj in izmenjave razvija lastno perspektivo in delovanje znotraj umetniške in širše ustvarjalne mednarodne skupnosti.

Bojana Robinson je plesalka in koreografinja iz Beograda ki živi v Sloveniji. Leta 2005 je diplomirala na Akademiji za ples v Salzburgu (SEAD) in končala Erasmus program (SEAD in SNDO). Kot plesalka je sodelovala v predstavah (izbor) Borisa Čakširana, Sebastijana Stariča, Rotraud Kern, Rebecce Murgi, Vite Osojnik, Boštjana Antončiča, Kaje Lorenci, Mateje Bučar, Snežane Premuš; kot koreografinja v dramskih predstavah režiserjev (izbor) Aleksandra Švabića, Anđelke Nikolić, Ivane Đilas, Slobodana Unkovskog, Andreja Nosova, Ane Tomović, Andreja Jusa, Jovane Tomić, Selme Spahić, Snežane Trišić, Juša Zidarja. Delala je koreografijo za Ansambal Kolo v Beogradu in gib za celovečerni film Vuka Ršumovića Ničije dete. Avtorska predstava Oh how very ordinary, v soavtorstvu s Katjo Legin, je gostovala na festivalu Mladi levi 2022, Desire Central Station Festivalu 2022 - Subotica in je uvrščena na festival Gibanica 2023. Je študentka magistrskega programa na Transdisciplinarnem študiju humanistike in teorije umetnosti na Fakulteti za medije in komunikacije v Beogradu pod mentorstvom dr. Miška Šuvakovića.

Josip Maršić je skladatelj in instrumentalist iz Opatije. Član številnih glasbenih skupin, med drugim PorkoDio, Regoč, Very Expensive Porno Movie, Let3, Marinada, Gori Ussi Winnetou. Kot avtor in izvajalec glasbe v plesnih in gledaliških predstavah, je sodeloval s koreografinjami in koreografi: Ivo Nerino Sibilo, Andrejo Rauch Podrzavnik, Žakom Valentom, Senko Baruško, Milo Čuljak, Kate Foley, ter režiserji: Ivico Buljanom, Doro Ruždjak Podolski, Renato Carol Gaticom, Ano Tomović, Marino Pejnović, Igorjem Vukom Torbico, Oljo Lozico, Franko Perko- vić Gamulin, teatrom Trafik, otroško gledališko delavnico Malik, Prostorom Plus, Kik Melone, Drugo morem ter v filmskih projektih zavoda Ukus i Filmaktiva. Je tudi avtor številnih audio instalacij, v tandemu pa deluje z Zoranom Medvedom pod imenom JMZM.